payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۶۱۲
سه‌شنبه ۳۰/ اردیبهشت/ ۱۳۹۹
۲۵/ رمضان/ ۱۴۴۱
19 / May/ 2020

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان، رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۲۴۳۳-۳۲۵۳۲۴۳۸ ۰۲۶- فکس: ۳۲۵۵۳۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۰۲۱-۸۹۷۸۶۷۳۹
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۴۲/۴۶
چاپ: کارگر

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

قاصدک

خورشید

خورشید درخشی
انرژی بخش و گرم
چگونه نگاهت کنم
باچشمان طوقتی
مهمان کن
به آغوش مهرت
تا طلوع خورشید

بهروز قاسمی (رها)

یادداشت

احترام به محیط زیست را یاد بگیریم

صدیقه قره باغی- به اتفاق همسرم به خاطر درد کمرم رفته بودیم بیمارستان. هنوز دکتر از اتاق عمل نیامده بود و همگی بیماران منتظر بودیم. از طرفی به خاطر کرونا و رعایت فاصله اجتماعی تصمیم گرفتیم که از شلوغی و فضای بیمارستان کمی دور شویم به خاطر همین بود که رفتیم به نزدیکی پارکی که در چند قدمی بیمارستان بود تا هم وقتمان سپری بشود و هم از هوای بهاری لذت برده باشیم.

همین طور که در صندلی پارک نشسته بودیم و به محیط و اطرافمان نگاه می کردیم چشمهان خورد به همین منظره ای که در عکس می بینید. واقعا تأسف خوردیم. البته که اگر خودتان دو تصویر را با هم مقایسه کنید خوب متوجه تفاوت خواهیدشد.

شما خودتان بگویید آیا سزاوار است پای درختانی که به ما اکسیژن و این همه سر سبزی و نشاط می دهند این طور به سیگار یا بعضا آشغال ریخته شود؟

راستش را بخواهید کمردرد که داشتم، وجدان درد هم گرفتم. چون نتوانستم کاری بکنم و دلم سوخت برای پارکبانان و پاکبانانی که چه قدر زحمت می کشند تا فضای سبز و زیبایی را برای ما فراهم کنند.

مطمئنا شما هم متأسفانه بارها از این مناظر نازیبا دیده اید ولی چه باید کرد؟ مگر می شود هر بار عده ای آشغال بریزند و عده ای هم آنها را جمع کنند؟ آیا این چرخه زندگی درست است؟ آیا درست است که تخمه شکست و پوستش را در خیابان ریخت؟ و هزاران سوال دیگر.

بهتر نیست این آموزش را از خانه و مدرسه آموخت؟ مگر نه اینکه وقتی سیگار می کشند احساس بزرگی دارند یا بالعکس؟ آن وقتی که احساس می کنند بزرگ شده اند، سیگار می کشند؟ آیا بزرگی به خرد و احترام به خود و دیگران نیست؟

نیازی نیست بگوییم که سیگار کشیدن خوب نیست و به دهان، دندان، ریه و محیط آسیب می زند و کلی پول خرج این ماده مضر می شود.

اما سوال اصلی این است که ما به عنوان یک شهروند حق تنفس در هوای آزاد را نداریم؟

مبادا بفرمایید که سیگار کشیدن ما چه ربطی به شما دارد؟ نه خیر عزیزان! این زمین و هوا مشترک بلکه متعلق به همه ماست پس بیایید با هم در سلامتی آن و خودمان بکوشیم.

خوانش

مرا به گردش صد قصّه می برد چشمت!

حسین منزوی

فال ۴۰۰ — امروز با حافظ

لبش می‌بوسد و خون می‌خورد جام
رخش می‌بیند و گل می‌کند خوی
بده جام می و از جم مکن یاد
که می‌داند که جم کی بود و کی کی

فال کرج — اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۱۹	۰۵:۵۹	۱۳:۰۲	۲۰:۰۷	۲۰:۲۶

برگه

عشق یعنی اراده به توسعه خود با دیگری در جهت ارتقای رشد دومی.

اسکات پک

یادداشت

انسان خود جهانی بی انتها (بخش اول)

علیرضا مهرپرور- چه تأویلی و تعبیری می توان برای هدایت و رستگاری انسان در دو سوی جهان معنوی و مادی لش در این دوره از حیات بشری بیان کرد و اجرا ساخت؟ و آیا وجود خود انسان نقطه تجلی هدایت و رستگاری در دو جهت مادی و معنوی در این دوره از حیات آفرینش نیست؟ و هدایت و رستگاری در سطح و محور و امور زیستی و روابط اجتماعی با وجود خیر و شر در حیات آدمی در این دوره از زندگی اش چه تعبیر و تحقق و تفسیری را شامل می شود؟

ما انسان های این عصر در دوره ای از حیات بشری زندگی می کنیم که به مدد تکاپوی جبری نیروی تفکر و دلالت امیال و نیروهای غریزی خویش و با کشف انرژی های گوناگون، پیدایش و رشد تکنولوژی و شناخت و پیدایش علوم گوناگون انسانی به یک شعور و فهم افکاری جهان شمول بشری که کمال انسانی را نسبت به تمام ساحت حیات فردی و اجتماعی بشری به بار آورده است را برای خویش فراهم ساخته ایم؛ و در این عصر با چنین شعور و فهم انسانی که جهان شمول نیز است که ایدئولوژی جهان را نیز شامل می شود، هر انسان نسبت به محیط رشد و تولد خود و تحصیلات و کسبیات جبری خویش از بیرامون و به تحقق رساندن گوناگون ایده ها، به واقعیت ها و به همت فعالیت نیروی تفکر و همچنین اکتسابی و از منشأ اعتقاد به دست آمده از شالوده های باورها و تلویهای فرهنگی و مذهبی محیط زندگی خویش دارای یک شعور و فهم اجتماعی و فردی کلی هست که در تشخیص نیک و بد و شر از خیر که به هر زمینه زیستی انسانی مربوط است دارای یک کمال نسبی ست.

انسان این عصر با این کمال ایدئولوژیکی خویش، در ساحت زمینه های گوناگون زندگی خود دارای یک شعور و فهم و درک است که هر یک را از بد و هر خیر را از شر تشخیص داده و دارای معرفتی نسبت به خود و اطرافیان و بیرامون خود است. این کمال و رشد ایدئولوژیکی جهانی و انسانی بر اثر رشد و تحول و دگرگونی و دگردیسی جهان خلقت و انسان به وجود آمده؛ و به این سبب انسان این عصر نیازمند راهنمایی و رهنمون شدن نسبت به رعایت یا تشخیص، اجرا یا آموختن اصول و قوانین و احکام و هنجارهای زیستی که اخلاق و رفتار و رعایت خیلی دیگر از مسائل است که در محور نیک و بد یا خیر و شر قرار دارند، در این دوره از حیات خویش نیست که این اصول و قوانین زیستی که شامل افعال درست و نادرست است نسبت به تمام امور اجتماعی و فردی در سطوح تمام جامعه ها و محیط های زندگی هر انسان که در هر کسوت و مقام و موقعیت فردی و خانوادگی و اجتماعی قرار دارد، غیر ارادی و ارادی در مسیر زیستن آدمی محقق می شوند که در تقابلات و مراوده ها و رویارویی ها و معاشرت های انسانی این افعال درست و نادرست از سمت هر فرد یا موقعیت و اهدافی که دارد از روابط اجتماعی خود به نادرستی و درستی یا حق و ناحق یابی عدالتی و عدالت یا تعدی و تجاوز و طلب حقوق خود کردن یا ظالم و محبت برداشت می شود که هر انسان طبق داشتن جبری نیروی فعال وجدان و فهم و درکی که به مرور زمان تکامل پیدا کرده در وجودش که این تکامل به صورت کلی در مسیر حیات بشری متحقق شده دارای شعور و فهم و تشخیص نیک و بد و خیر و شر و تا حدی صاحب قدرت فهم در برقراری عدالت در هر زمینه ی روابط اجتماعی خود است.

البته اگر با خویشتن و بیرامون خود که شامل تمام روابط اجتماعی جزئی و کلی است صادق باشد؛ چه در جزئی ترین مسائل زیستی و چه در کلی ترین مسائل زیستی می تواند به راحتی عدالت را بر قرار کند و وجدان و نیروی صداقت خویش را نیز بیدار نگه دارد.

حال این تکامل فکری و ادراکی و شعوری که می شود آن را نوعی آگاهی کامل فرض کرد برای تمام انسان های این عصر از حیات خلقت تحقق یافته است از مدد رشد و پیدایش تکنولوژی و رسیدن به یک نقطه وحدت افکاری و ایدئولوژیکی به وجود آمده که به همین دلیل انسان این عصر به مدد این رشد فهمی و فکری و ایدئولوژیکی خود به مانند انسان های صده های قبل و هزاره های قبل نیازمند مربی و مدرس و رهنما یا معلم و نوعی رهبر دیگر نیست نسبت به آموختن و وضع این قوانین مختلف زیستی در ساحت زندگی و حیات خود و هر انسان در این عصر دارای قدرت درک و فهم و شعور کامل و معرفتی عمیق است نسبت به تمام مسائل مربوط به ساحت زندگی و حیات خویش و وجود خود.

انسان امروزی دیگر به نوعی بی نیاز و غنی ست از داشتن رهنما و معلم برای تلقین و آموختن و شرح و بسط دادن نسبت به فهمیدن و درک و اجرای امور اخلاقی و رفتاری که در محور نیک و بد و خیر و شر قرار دارند.

مثلا هر انسان در این عصر می داند که دروغ گفتن یا دزدی یا حق النّاس کردن جز رفتارها و کردارهای اجتماعی نادرست هستند و دیگر بایت این امور کاملا مطلع و آگاه است و نیازمند رهنما و معلم و تعلیم و تربیت نسبت به این امور زیستی اجتماعی جزئی نیست.

حال با تمام این تفاسیر و شرحی که بایت فهم، درک و شعور تکامل یافته انسانی و رسیدنش به یک چکاد کمالگونه ایدئولوژی جهانی و کشف و رشد تکنولوژی موجود در جهان امروزی که بیان شد به این نکته و استنتاج می توان رسید که هر کودک خردسال تا پیرمرد کهنسال در این دوره از حیات بشری به نوعی دارای کمال، شعور، معرفت و قدرت تشخیص و اجرای قوانین و هنجارهای اجتماعی ست و نیازمند رهنما و مدرس و پیشگام نیست.

مثلا هر کودک و یا پیر کهنسال می داند که تعدی گری و تجاوز به حریم دیگران کاریست نادرست و یا دروغگویی امریست ناخوشایند و یا بی احترامی به بزرگترها امریست ناخوشایند و به دور از شخصیت انسانی. به همین دلیل هر انسان در این دوره از حیات خود می داند که به ترتیب رفتارها و افعال شر و ناهنجار اجتماعی دیگر افعالی هستند که در بلند مدت به خود انسان و اطرافیان آسیب می رساند در این عصر به نوعی تمام انسان ها یا کمی نوسان فکری و شعوری از این کمال اجتماعی بهره مند هستند.

حال منظور از اشاره به این رشد و کمال فکری انسانی در این عصر از حیات بشری این است که این رشد و تکامل که جهان شمول نیز است عدم نیاز به رهنما را در این طور زمینه های اجتماعی در ساحت زندگی به وجود آورده است.

این مقوله امریست مشخص که انسان این عصر بر اثر فهم، تکامل و رشد نیروی ادراکی و پیشرفت افکار خود و وجود تکنولوژی که خودش کشف کرده و آن را پیشرفت داده دیگر نیازمند راهنمایی در این زمینه های جزئی اجتماعی یا فردی نیست و باید انسان این عصر فراتر از این طور مسائل بیاندیشد و تمام انرژی خویش را در کشفه شهود و پیدا کردن و اجرای مسائلی بس بزرگتر و کلان تر و با ارزش تر که به کشف و شناخت جهان هستی و عالم خلقتی که در آن قرار دارد متمرکز کند.

در مسیر بهبود و سلامت محیط زیست خویش قدم بر دارد و سعی در اجرای روابط صلح گونه و جلوگیری از عدم عدالت در جوامع بشری و دیگر مسائل کلان که به سلامت فردی و اجتماعی جوامع کمک می کند و استنتاجی جز رفاه و شرایط مناسب معیشتی ایده آل را برای انسان بیش می آورد داشته باشد؛ البته در کنار شناخت وجودی خویش و کسب معرفت نسبت به وجود خود در این دوره از زندگی بشری.

ادامه دارد...

دیدگاه

تکلیف نویسندگان در روزگار کرونا

ادبیات باید به کرونا مبتلا شود

قرن‌های قـرن، ادبیات به غـارت و تبعید و اوراق‌شـویی و لـبـدوزی، کوتـاه نیامده و قد کشیده و قله شده است. گاهی بر سفره خاندان «سـامانی» بر صدر نشسته و روزی به فرمان چنگیـز مغول، خاکش را به تیـوره بردماند و دوره‌ای نفی بلد شـده و ایامی، ندیم دربارها و دستگاه‌ها بوده است. ادبیات نه از مهری از زمین بر زین نشسته اسـت و نه از جوری از زین به زمین خورده است. در خوشی‌ها و ناخوشی‌ها نفس کشیده است تا آنچه آگاهانه خلق کرده است کلیدی باشد به گشودن دری.

در همه‌احـوال ادبیات بـا تحلیل وضعیت و پیش‌بینـی موقعیت؛ هـم رویانی صحیح و تاریخی قابل اعتماد بر جای گذاشـته و هم با الهام‌بخشی از وضعیت‌های مستقر در جوامع انسانی، خلق آثاری ماندگار را پیشکش کرده است. بیماری‌های همه‌گیر و امراض مرموز یکی از مواجهات ادبیات به شمار می‌آید که بیش و کـم در هـر دوره‌ای، ردی از آن را می‌توان در آثار منظوم و منثور کلاسـیک و معاصر رصد کرد. بـاسد بالای واژگان طبی و آداب درمانی و گزاره‌های پزشکی در متون کهن ادبی مؤید همین مواجهه است که در اشکال ستایش و نکوهش پزشکان، شرح بیماری‌ها، شیوه‌های درمانی و تیمارداری و اثربخشی گیاهان دارویی قابل مطالعه اسـت و چه بسـا اگر کیمیاگری ادبیات نبود، داسته‌هایی قدک از تاریخ پزشکی برای آیندگان باقی می‌ماند.

فردوسی، منوچهری، خاقانی، نظامی، عطار، مولوی و.. با درک و دریافت دانش پزشـکی روزگار خویش و جغلیت‌بخشی به آثار خود به همین واسطه، سرآمدند و در روزگار ما ادیبانی همچون ملک‌الشعرای بهار، عارف‌قزوینی و.. در خلال آثار اجتماعی خود به وضعیت بهداشت و بیماری‌های همه‌گیر اشاره داشته‌اند؛ اما بی‌واضح است که شـعر بنا به کارکرد هنری با تقلیل وضعیت به تولید عناصر استعاری و خلق تمامها قناعت کرده است و تصویری واضح از موقعیت موجود را گزارش نمی‌کند بـه دارو و درمان جهان گشت راست/ که بیماری و درد، کس را نکاست (فردوسی)، هر کجا این بهار و دی باشد/ بوی گل، بی‌زکام کی باشد/(سنایی)، بـا زهر کو در تن آزد شکسـت/ به زهری دگر بایدش باز بسـت (نظامی)، همی بگذاخت برف اندر بیابان/ نوگفتی بایدش بیماری سل (منوچهری) می‌توانـد نمونه‌هایی از واکنش شـاعران به اهمیت پزشکی، مسأله آلرژی، واکسیناسیون و شرح بیماری به حساب آید که البته در همه آنها به شرحی که گفته شد ارزش هنری بر کیفیت رویی فضیلت داشته است.

در غیاب ادبیات داستانی در ادوار تاریخی این سـرزمین، موارد همچون رفتارهای فردی و گروهی، نظام درمانـی، جزئیات بیماری و تأثیرات فرهنگی آن، مشمول فراموشی شده اسـت و حافظه جمعی ما درک ملموسی از مصائب دیگر عصرها نخواهد داشت. پذیرش نقش درمانگر موسـیقی، نیایش خوانی‌های دسته جمعی، رواج نظام‌های خیریه‌ای، تغییر سبک‌های هنری، خشونت‌های اجتماعی و.. الگوهایی از دوران برخی همه‌گیری‌هاست که در زمان‌ها منظومه‌ها و تصاویر نقاشی ضبط و ثبت شـده است و دانسـتن اینکه بسیاری از ادبیات در نجات انسان دامن می‌زند چه کسی می‌تواند منکر نقش ادبیات در انتقال اطلاعات و تبادل تجربیات و نظام درمانی و سیسـتم مراقبتی در قالب متون داسـتانی که با روایت مسـتقیم یا الهام‌گیری از بحران همه‌گیری یک بیماری است باشد؟

انسـان گرفتـار امـروز با کشـف و مطالعه شباهت‌های خود با قهرمانان و شخصیت‌های داستان‌های هم‌موقعیت از لحاظ روانی آماده‌گی بیشتری برای مواجهه با مصائب دارد. توصیه به خواندن رمان‌هایی همچون «طاعون» آلبر کامو، «عشق در سال‌های وبا» گابریل گارسیا مارکز و «کوری» ژوزه ساراماگو علاوه بر جذابیت‌های هنری، همین همذات‌پنداری را تقویت می‌کند و به مخاطب، ضرورت‌هایی همچون بردباری، درک دیگری، فرهنگ جمعی و اصالت دانش را یادآوری می‌نماید.

ادبیات داسـتانی امروز ما در آزمونی دشوار به سر می‌برد. رتینوپـاتی‌های پرستاران، مصائب درمـان، آداب تدفین مـردگان و خاطرات و مخاطرات دوران فرتطینه می‌توانند جاذبه‌های آثاری باشند که نوآمدگان و نیامدگان از ما توقع دارند. تکذارنیم این توقع هم چون توقع نسـل مـا از ثبت واقعیات روزگار انقلاب و جنگ که بیشترین قابلیت‌های روایت را با خود داشته‌اند، ناکام باقی بماند. شاید خلق چنین آثار در دوران کرونا، انتظار منصفانه‌ای نباشد اما این تکلیف بر پاکرونا به قوت خود باقی خواهد ماند؛ با خاطر بیاوریم که نسـل جوان دهه ۷۰ که در شمار مخاطبان ادبیات پیش از خود به حساب می‌آمدند، در مقابل نادیـده گرفتن جنگ و فراموشی خودخواسته روایت‌های آن در رویکرد بسیاری از نویسندگان آن روزگار که به جریان روشنفکری تعلق داشـتند، اعتراض داشتند. ساده بگوییم؛ ادبیات باید به کرونا مبتلا شود تا بتواند روایتگر کرونا باشد. مبتلایی که بی‌هیچ ترس و تشویشی، به زنده ماندن خویش یقین دارد.

ارمغان پهداروند

پرنده جراید

ابعاد بازار آنلاین اکران در ایران

دنیای اقتصاد- آرام آرام ابعاد بازار اکران آنلاین مشـخص می‌شود. چنان که پیش‌بینی می‌شد اکران آنلاین نتوانست نتیجه شگفت‌انگیزی داشته باشـد، اما با وجود این، فروش خوبی نصیب سـازندگان فیلم‌ها کرد تا در روزگار تعطیلی سینماها به‌دلیل کرونا بتوانند حداقل‌هایی از سرمایه خود را از فروش فیلم‌ها بازگردانند. طبق گفته روابط‌عمومی سازمان سینمایی، بیش از ۱۰ فیلم متقاضی این هستند که اکران آنلاین داشته باشـند. تا به امروز فیلم سینمایی «خروج» نزدیک به ۱۵۰ هزار بلیت و حدود ۲/۵ میلیارد تومان فروش داشـته اسـت که نتیجه آن حدود ۳۷۵ هزار بیننده است. دومین فیلمی که به‌صورت آنلاین عرضه شد، «طلا» بود که تاکنون بیـش از ۱۰۰ هزار بلیت فروخته و نزدیک به ۱/۵ میلیارد تومان فروش داشته، این فیلم تاامروز نزدیک به ۲۵۰ هزار بیننده داشته است.

افزون بـر اکران آنلاین، فیلم خروج در پارکینگ برج میلاد تهران برای سرنشینان خودروها نیز اکران شد و البته هنوز رقم دقیق فروش این فیلم در سینماهاشین اعلام نشده است. «خروج» آخرین ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا به تهیه‌کنندگی حبیب‌الله والی‌نژاد و با مشارکت موسسه فرهنگی اوج تولید شده اسـت که در سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر نیز به نمایش درآمد. این فیلم داسـتان گروهی از کشـاورزان روسـتایی را روایت می‌کند که بـرای پیگیری حقوق خود به قصد دیدار با رئیس‌جمهور روانه تهران می‌شـوند. فرامرز قریبیان، یاقتا؛ پناهی‌ها، جهانگیر الماسـی، سام قریبیان، کامبیز دیرباز و.. از جمله بازیگرانی هستند که دراین فیلم به ایفای نقش پرداخته‌اند. «طلا» نیز آخرین ساخته پرویز شهبازی به تهیه‌کنندگی رامبد جوان و محمد شایسته است که در سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر برای نخستین بار به نمایش درآمد. فیلم قصه چند جوان است که قصد راه‌اندازی رسـتورانی را دارند، در این میان پدر یکی از آنها فوت کرده و مبلغ قابل توجهی پول نیز مفقود می‌شود. نگار جواهریان، هومن سـیدی، طناز طباطبایی، مهرداد صدیقیان، احترام برومند و.. بازیگران این فیلم سینمایی هستند.

نقدهای مخالفان اکران آنلاین

از همان روزهای نخست که زمزمه‌های اکران آنلاین شکل گرفت، بسیاری از سـینماگران این شیوه اکران را مناسب فیلم‌های سینمایی ندانستند. این اختلاف‌نظر پیش از این نیز در بازارهای بزرگ سینمای جهان وجود داشت. شرکت‌های بزرگ تلویزیونی جهان از جمله نتفلیکس، مدعی بودند که گسترش بازار سریال‌های تلویزیونی، فیلم‌های سینمایی را نیز تحت‌تاثیر قرار داده و بسیاری از مخاطبان ترجیح می‌دهند که فیلم‌های سـینمایی را در خانه‌هایشان تماشا کنند. اما در مقابل بسیاری از فیلمسازان عقیده داشتند که تماشای فیلم سـینمایی جز بر پرده‌های بزرگ سـینما و در کنار دیگر تماشاچیان فیلم جذابیتی ندارد. در این میان برخی از فیلمسازان بزرگ جهان به نتفلیکس پیوستند و بازار جهانی اکران تلویزیونی فیلم‌های سینمایی وارد فاز تازه‌ای شد.

در ایران نیز این اختلاف‌نظر وجود دارد و فیلمسازان عمدتا دوست دارند فیلم‌هایشـان بر پرده‌های بزرگ نمایش داده شود، اما بیشتر تهیه‌کنندگان فیلم‌های کم‌هزینه دوست دارند با اکران آنلاین زودتر به بازگشـت حداقلی سرمایه‌های‌شان برسند. برزو نیک‌نژاد کارگردان ایرانی با بیان اینکه ممکن است گروه‌های تولید فیلم، مجبور به ساخت فیلم‌هایی صرفا برای نمایش آنلاین شوند، می‌گوید: به‌طور کلی به نظرم سینما یک نوستالژی است و خودم دوست دارم فیلم را روی پرده سینما ببینم. من ۹۰ درصد فیلم‌هایی را که در ایران ساخته می‌شود روی پـرده نقره‌ای می‌بینم چون دوسـت ندارم یک فیلم سـینمایی را در قاب تلویزیون ببینم، چه رسد در قاب‌های کوچک‌تری مثل تبلت و موبایل!

ترجیحم این است که همه فیلم‌های سینمایی را روی پرده سینما ببینم. بر همین اسـاس هم فیلم «خروج» ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا و «طلا» ساخته پرویز شهبازی را که در جشنواره دیده بودم دوست نداشتم آنها را به این شکل ببینم و ندیدم چون ساختار و فرم یک فیلم، ما را معطوف به پرده سینما می‌کند. البته این عقیده من است و شاید من به روز نشـده‌ام. وی افزود: نمایش آنلاین به فراخور مشکلی به نام کرونا پیش آمـد در جهان هم هرچند چنین نمایش‌هایی وجود دارد اما همچنان فیلم‌ها برای سینما ساخته می‌شود. بنابراین امیدوارم این مشکل حل شود. ما هم متوجهیم که برقراری اجتماع در این شرایط برای سلامتی مردم خطر دارد، ولی ما از «لذت تماشای فیلم» صحبت می‌کنیم و به نظرم این موضوع با پرده سینما حاصل می‌شود. البته سینماگرانی که به‌خاطر شـرایط اخیر حاضر به اکران فیلمشان به این صورت شده‌اند، تحسین می‌کنم اما نظر شخصی‌ام این است که اجتماع سینما، احوال خوش آن و این و جمع شدن افراد دور هم برای تماشای یک فیلم، زیبایی خاص خود را دارد.

از تمام خوانندگان پیام آشنا می خواهیم، یکی از مهم ترین مشکلاتی که در محله ی زندگی خود با آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان- در صورت تمایل- منتشر شود.

قربونِ دَسِت، اون شیر آبُ ببند.